

Els *peus*: tractament de la vocal (ALDC, IX, F 7. *Els peus*)

En aquest capítol ens ocupem del tractament de la vocal de *peus*, en forma de singular, *peu*, der. del llat. PĒDE, amb una È que, en lloc de tancar-se en [e] (com LĒPÖRE > ll[e]bre; veg. PALDC, VI, mapa 790), ha mantingut l'obertura (Moll, 1952) davant [w] procedent d'una -D- implosiva (PĒDE > p[ɛð] > p[ɛ]u, com SEDET > s[ɛw], VĪDET > v[ɛw]). La [ɛ] originària s'ha tancat en [e] en ross., canvi normal en aquest dialecte, i, d'una manera singular, en [e] en el parlar de Felanitx (81), que ha operat un canvi revolucionari en el

vocalisme tònic: r[ɛ]l 'arrel' > r[e]l, s[a]l > s[ɛ]l, c[ɛ]l > c[e]l. En canvi, la [ɛ] originària en els parlars del Matarranya ha sofert una diftongació en [jɛ], [ja]: p[jæw]s, p[jɛw]s, p[jaw]s, diferent de la castellana que és exclusivament en [je], *pie* (i sense variació en la vocal tònica).

Per al tractament de l'article en el sintagma *Els peus*, veg. PALDC, VIII, mapa 1192.

El timbre normatiu en la pronúncia del mot és d'obertura de la vocal.

